

נוסח זה של הסרט, שרק בו הננו נדרשים לעסוק, נערך בשלוש גירסאות כמעט זהות. העלילה מתרחשת בבית בני הזוג. הגבר מתקרב לשולחן האוכל ואומר: "בימים הזוגיים אני אוכל רק מה עשוי מבשר בקר טרי". הוא מתיישב אל השולחן וממשיך: "ובימים הלא-זוגיים, אשתי אוכלת רק מה עשוי מבשר בקר טרי". בצילום תקריב (CLOSE-UP) אל צלחתו נראית רק עגבניה (בגירסאות אחרות: רק מלפפון או ירק אחר); והגבר נשמע אומר: "תפסתם אותי ביום לא טוב". צילום תקריב לעבר אשתו, היושבת מולו, מגלה כי בצלחתה נתח של בשר בקר טרי. בשלב זה מופיעה שקופית של מועצת הבקר בלוויית הסיסמה: "אין תחליף לבשר בקר טרי", ולאחריה קטע קריינות המציג מספר טלפון להספקת מתכונים. שוב ניגלות דמויות בני הזוג. האישה נוגסת מנתח הבשר שבצלחתה, ולבן-זוגה היא אומרת: "לא נורא אלברטו, מחר זה יום זוגי". או (גירסה שניה): "לא נורא אלברטו, מחר תקבל, מחר זה יום זוגי"; או (גירסה שלישית): "לא נורא אלברטו, מחר יהיה לך, זה יום זוגי".

3. על מה איפוא יצא הקצף? הגבר והאישה המופיעים בסרט מדברים בהיגוי דרום-אמריקאי והאות "מם" נהגית בפיהם כ"נון". הגבר הוגה "ימין" (במקום "ימים"), "זוגיין" ו"לא זוגיין" (במקום "זוגיים ו"לא-זוגיים"), וכיוצא בזה גם: "תפסתן (תפסתם) אותי ביון (יום) לא טוב". ואילו מפי האישה, המבקשת לומר "מחר זה יום זוגי", נשמעת האמירה: "מחר זה יון זוגי".

עמדת המשיבים, בתמצית, היא, כי דברי האישה, כפי שהם נהגים בפיה, משמיעים ניבול פה גס: "מחר זיון זוגי". המשיבים גורסים כי השימוש במלה "זיון", באופן בו נעשה הדבר בתשדיר הנדון, יש בו משום פגיעה בטעם הטוב, בכבודו וברגשותיו של ציבור רחב בישראל, ובחינוכם של קטינים